

Різдвяні твори Богдана Лепкого

...Між Бережанами та Поручином минала юність Богдана-гімназиста. Від селян він чув багато легенд та переказів про давні часи. Веснянки, гагілки, обжинки, колядки, щедрівки - усе, як колись, в дуже-дуже давніх часах... Усе це будило його уяву.

«Як засяють зірки на Святвечір...»

✂ ✂ ✂ З Різдовом Христовим ✂ ✂ ✂

Велика радість від
світу ся з'явила ,
Діва Марія Сина поро-
дила,
І ми йдемо від хати до
хати,
Щоби добрим людям
заколядувати.

Христос ся рождає!

Радість Святого вечора

І блимають свічки, димок снується,
Зелене сіно пахне під столом,
І радісно у грудях серце б'ється,
І цілий світ здається гарним сном.

Чистенько скрізь, натикано
чашиння за образи, накрито
довгий стіл обрусом білим;
хата як святиня,
а стіл неначе жертвенний
престіл .

Б. Лепкий та М. Шашкевич

У Різдвяні свята
Спішім брат до брата....
Щоб ми рука в руку і груди
при груди
Йшли на стрічу кращій долі
Так, як другі люди.

Дайте руки, юні други,
Серце к серцю най припаде,
Най щезають тяжкі туги,
Ум охота най засяде...
Разом к світлу,
други жв аві!

Зорові ілюзії Олега Шупляка

Художник Олег Шупляк із райцентру Бережани на Тернопільщині малює у жанрі оптичної ілюзії. На картинах із подвійним змістом зображає відомих митців та вчених, в обрисах яких можна впізнати твори, що їх прославили. Таким чином зобразив Лесю Українку, Івана Франка, Тараса Шевченка, Богдана Лепкого та інших.

Любі сни, райські
сни, сни весни,
Сни про те, що
було
і минуло, -
Хоч як серце у
грудях тисни,
Щоб забуло, - воно
не забуло.
...Заховало воно,
мов
фрагмент, мов
мелодію арф
неподібних

Думи мої, думи мої,
Лихо мені з вами!
Нащо стали на
папері
Сумними рядами?..
Чом вас вітер не
розвіяв
В степу, як пилину?
Чом вас лихо не
приспало,
Як свою дитину?..

Я обізвуся до них
шелестом тихим
вербової гілки,
голосом ніжним
тонкої сопілки,
смутними росами з
вітів моїх. Я їм тоді
проспіваю все, що
колись ти для мене
співав, ще як
напровесні тут
вигравав, мрії
збираючи в гаю...
Грай же, коханий,
благаю!

